DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)
den 10 maj 2001 *

I mål C-444/99,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av M. Wolfcarius och S. Dragone, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Italien, företrädd av U. Leanza, i egenskap av ombud, biträdd av O. Fiumara, avvocato dello Stato, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: italienska.

angående en talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/106/EEG av den 7 december 1992 om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna (EGT L 368, s. 38; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 148), särskilt dess artikel 2, genom att bibehålla tillståndskrav och kvoteringar för kombinerade transporter mellan medlemsstaterna, och detta trots att tillstånden har ändrats från särskilda till allmänna tillstånd,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna P. Jann (referent) och L. Sevón,

generaladvokat: L. A. Geelhoed,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 22 februari 2001 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 22 november 1999, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/106/EEG av den 7 december 1992 om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna (EGT L 368, s. 38, svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 148, nedan kallat direktivet), särskilt dess artikel 2, genom att bibehålla tillståndskrav och kvoteringar för kombinerade transporter mellan medlemsstaterna, och detta trots att tillstånden har ändrats från särskilda till allmänna tillstånd.

Direktivet

2 Direktivet, som är tillämpligt på vissa kombinerade transporter som anges i artikel 1, har enligt femte övervägandet till ändamål att främja ett ökat utnyttjande av kombinerade transporter genom att ta bort alla kvantitativa begränsningar och de olika administrativa hinder som ännu finns kvar för vägtransporter.

3 Artikel 2 i direktivet har följande lydelse:

"Före den 1 juli 1993 skall alla medlemsstater ha befriat de kombinerade transporter som avses i artikel 1 från alla kvoteringar och tillståndskrav."

Den nationella lagstiftningen

4 Genom ministerdekret av den 27 februari 1992 (GURI nr 50 av den 29 februari 1992, s. 17) avskaffades begränsningarna i form av de särskilda tillstånd som erfordrades i Italien för transport av varor för annans räkning, genom att ändra dem till allmänna tillstånd utan några förpliktelser eller begränsningar.

5 I ministerdekret av den 27 juni 1992 (GURI nr 163 av den 13 juli 1992, s. 12) föreskrivs villkoren för att erhålla ett allmänt tillstånd. I artikel 1 anges att antalet tillstånd som kan beviljas avseende varutransporter för annans räkning årligen skall fastställas till ett antal som inte får överstiga tre gånger det antal tillstånd som beviljades avseende varutransporter för annans räkning året innan. I artikel 4 andra stycket i samma dekret föreskrivs att ansökningar om tillstånd skall klassificeras inom varje kategori i enlighet med en företrädesordning som tar hänsyn till det antal tillstånd som ett företag redan har beviljats.

6 I lagdekretet av den 14 mars 1998 (GURI nr 83 av den 9 april 1998, s. 42), som antagits med stöd av ett bemyndigande i lag nr 454/97 av den 23 december 1997 angående omstrukturering av vägtransporter och utvecklingen av kombinerade transporter (GURI nr 303 av den 31 december 1997, s. 4), föreskrivs att från och med den 1 januari 2001 tillåts samtliga företag som är upptagna i registret över

vägtransportörer utöva verksamhet som innebär vägtransporter för annans räkning. I samma dekret föreskrivs att en ökning av transportkapaciteten motsvarande en fördubbling av den volym som beviljats tidigare kan tillåtas under en övergångsperiod.

Det administrativa förfarandet

7 Kommissionen ansåg att direktivet inte fullständigt hade införlivats med italiensk rätt inom den föreskrivna tidsfristen och inledde därför ett fördragsbrottsförfarande. Sedan Republiken Italien anmodats att inkomma med synpunkter, tillställde kommissionen den 24 juli 1998 denna stat ett motiverat yttrande och uppmanade densamma att inom två månader från delgivningen vidta nödvändiga åtgärder för att följa detta yttrande. Eftersom Republiken Italien inte vidtog några sådana åtgärder, har kommissionen väckt förevarande talan.

Bakgrund till tvisten

8 Kommissionen har i sin ansökan gjort gällande att de åtgärder som har vidtagits för att införliva direktivet med italiensk rätt inte varit tillräckliga för att uppnå direktivets ändamål. Trots att direktivet har till syfte att inom området kombinerade transporter inrätta en ordning utan vare sig tillstånd eller kvoteringar, har den italienska regeringen inom detta område bibehållit både tillståndskrav och kvoteringar, vilka har tillämpats efter det att tidsfristen för att införliva direktivet med italiensk rätt löpte ut den 1 juli 1993.

9 Den italienska regeringen har medgivit att det allmänna tillståndskravet som införts genom ministerdekret av den 27 februari och den 27 juni 1992 strider mot direktivet. Den har emellertid gjort gällande att den från och med den 1 ja-

nuari 2001 har inrättat en ordning som följer direktivet genom att anta lagdekret nr 85 av den 14 mars 1998. Enligt den italienska regeringen har den korta övergångsperioden som innebar en stegvis liberalisering, vilken har ansetts nödvändig, inte medfört några nackdelar för näringsidkarna.

10 Domstolen anser att det är tillräckligt att påpeka att det i direktivet inte föreskrivs någon möjlighet för medlemsstaterna att föreskriva en övergångsperiod i syfte att stegvis liberalisera vägtransportområdet.

11 Av de skäl som generaladvokaten har redovisat i punkt 5 i sitt förslag till avgörande avseende den tidpunkt då ett fördragsbrott skall anses föreligga, anser domstolen att kommissionens talan är välgrundad.

12 Domstolen finner följaktligen skäl att fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i direktivet genom att bibehålla tillståndskrav och kvoteringar för kombinerade transporter mellan medlemsstaterna, och detta trots att tillstånden har ändrats från särskilda till allmänna tillstånd.

Rättegångskostnader

13 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Italien skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Italien har tappat målet, skall denna stat förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

följande dom:

1) **Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i rådets direktiv 92/106/EEG av den 7 december 1992 om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna genom att bibehålla tillståndskrav och kvoteringar för kombinerade transporter mellan medlemsstaterna, och detta trots att tillstånden har ändrats från särskilda till allmänna tillstånd.**

2) **Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Wathelet Jann Sevón

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 10 maj 2001.

R. Grass M. Wathelet

Justitiesekreterare Ordförande på första avdelningen